

Пут из Билеће

Сред пушака, бајонета, страже око нас,
Тихо креће наша чета, кроз билећки крас.

Билећанка, 1940.

Да ли тебе ико веселог чека
Након викенд шетње
У Auschwitz национални музеј?
Радујеш се вести. Улаз: бесплатан.
Бежећи од лепоглаве коби
Спираш сопствене ране туђом крвљу
Код куће сија мрачније сунце из којег зима бије
Код куће јутра и када свану, пепео остављају по ноћи
Овде,
њихови лешеве су корабље за спас, смрт плутање ка вечности
Свилени гајтан од власи покров за снивање
Дневници историја коју волиш
Кофери, ципеле, наочаре само су нада у трајање
Материјализовано ништавило, згуснуто и стварно
Оне спаваћице са плавим пругама живе без тела
Ионако не волиш анатомију
(али си ипак фотографисао и то)
Причу о циклону Б, купатилима и пећима ниси слушао
Било је сунце

Једино те је мало зид смрти зачудио
Фотографисао си и то и рекао свој сјајни говор:
Зашто би невинне људе стрељали?

Милена КУЛИЋ